

Tổ phụ Abraham: Cha của những người tin.

1. Giới thiệu:

- Abraham là cháu của ông Nô-ê, và là con của ông Terac, thuộc giống dân Sem. Abraham sống vào khoảng năm 1800 TCN. Ông được coi là cha của những kẻ tin đối với người Do Thái, người Kitô hữu và người Hồi giáo, là 3 tôn giáo lớn.
- Sự tích ông Abraham được viết trong Cựu Ước, sách Sáng Thế từ chương 12 đến chương 25, câu 17 (x. Kinh Thánh – Lời Chúa cho mọi người).
- Abraham trong Tân ước:
 - ✚ Tân ước nhiều lần nhắc đến Abraham. Thánh Phao-lô đề cao lòng tin của ông và từ đó nhấn mạnh: ta được nên công chính, nghĩa là đẹp lòng Chúa không phải nhờ việc lành ta làm, nhưng trước tiên là nhờ lòng tin (Rm 4)
 - ✚ Đức Ki-tô là dòng dõi đích thật của Abraham (Mt 1,1), là người thừa hưởng các lời Thiên Chúa xưa hứa cho vị tổ phụ. Chính nhờ Ngài mà muôn dân được phúc lành.

2. Thiên Chúa lập giao ước với Abraham:

- GIAO ƯỚC của Thiên Chúa với Abraham có ba phần, và nó bắt đầu với ba lời hứa:

- ✚ Cho Abraham một quốc gia vĩ đại (x. St 12,1), miền đất phì nhiêu (St15,18) ,
- ✚ Cho danh Abraham nên lớn lao (x. St 12,2), cha của nhiều dân tộc (St17,4),
- ✚ Làm cho Abraham nên nguồn ban phúc cho các dân tộc trên mặt đất (x. St 12,3).

Thiên Chúa không chỉ hứa mà còn lập thành giao ước theo đúng tập quán thời bấy giờ. Thiên Chúa bảo Abraham xẻ đôi một số con vật, để hai bên (theo tập tục Trung Đông, x.Gr 34,18-19). Hai bên giao ước đi qua giữa, ngụ ý ai không giữ lời thì sẽ chết như con vật đó.

Thiên Chúa cam kết giữ đúng lời hứa với Abraham bằng cách đi qua giữa các con vật đã được xẻ đôi, dưới hình thức một lò nghi ngút khói và một ngọn

đuốc cháy rực. Lửa và khói là dấu chỉ tượng trưng cho sự hiện diện của Chúa. Chúa đi qua vì một mình người cam kết. Hành động đó nói lên Thiên Chúa tự nối kết với con người bằng tình thương giao ước.

a. **Cho Abraham một quốc gia vĩ đại, một miền đất phì nhiêu:** Thiên Chúa không chỉ cho Abraham một quốc gia vĩ đại, mà còn hứa giải thoát cho hậu duệ của ông khỏi áp bức của các quốc gia ngoại bang và ban cho họ một phần đất cụ thể. Trong sách Sáng thế chương 15, câu 18-19 viết như sau: "Ta ban cho dòng dõi người đất này, từ sông Ai-cập cho đến sông Cả, tức sông Êu-phơ-rát, đất của những người Kê-ni, Cơ-nát, Cát-môn, Khết, Pơ-rít-di, Ra-pha, E-mo-ri, Ca-na-an, Ghia-ga-sit và Giơ-vút"

b. **Cho danh Abraham nên lớn lao (x. 12,2):**

- Một triều đại hoàng gia: Thiên Chúa làm cho Abraham nên "cha của nhiều dân tộc", và "vua sẽ xuất phát từ ông". St 17, 6 cho ta thấy rõ điều này: "Ta sẽ cho người sinh ra nhiều thật nhiều: Ta sẽ làm cho người thành những dân tộc, và vua chúa sẽ phát xuất từ người".

- Một triều đại muôn đời:

➤ (TV 89,3-5)

Vâng con nói: "Tình thương ấy được xây dựng tới thiên thu,
lòng thành tín Chúa được thiết lập trên trời"

Xưa Chúa phán: "Ta đã giao ước với người ta tuyển chọn,
đã thề cùng Đa-vít, nghĩa bệc ta,
rằng: dòng dõi ngươi, Ta thiết lập cho đến ngàn đời,
ngai vàng ngươi, Ta xây dựng qua muôn thế hệ."

➤ (TV 132,11-12)

Đức Chúa đã thề cùng Đa-vít
và sẽ không thất tín bao giờ,
Thề rằng: "Chính con ruột của ngươi,
Ta sẽ đặt lên thừa kế ngai vàng.
Con cái ngươi mà giữ giao ước của Ta
và mệnh lệnh Ta truyền cho chúng,
Thì con cái chúng đến muôn đời
Cũng sẽ được lên kế vị ngươi!"

c. Và làm cho Abraham nên nguồn ban phước cho các dân tộc trên mặt đất (x. St 12,3): phúc âm thánh Mát-thêu viết "Đây là gia phả Đức Giê-su Kitô, con cháu vua Đa-vít, con cháu tổ phụ Abraham"(Mt 1,1)

Gia phả của Chúa Giê-su theo phúc âm thánh Mát-thêu (1, 1-17), bao gồm ba bộ, mỗi bộ 14 đời, chúng ta thấy được con đường từ Abraham tới Chúa Giê-su. Từ đó cho ta thấy các giao ước này chỉ đến với chúng ta trong Chúa Giê-su.

3. Cha của những người tin

3.1. Niềm tin mãnh liệt

- Khi Thiên Chúa gọi Abraham rời bỏ xứ sở đến một vùng đất mới, mặc dù Ngài không nói rõ chính xác là miền đất nào, mà chỉ nói "miền đất mà Ta sẽ chỉ cho ngươi" (St 12,1), nhưng Abraham đã ra đi mà không hề do dự. Thư Do Thái viết: "Bởi tin, Abraham được kêu gọi vâng lời ra đi đến xứ ông sẽ lấy làm cơ nghiệp, ông ra đi mà chẳng biết mình đi đâu" (Dt 11,8). Động từ "tin" trong tiếng Hipri có nghĩa là dựa vào một cái gì đó vững chắc. Tin Chúa là gắn chặt vào Chúa, tín nhiệm và chấp nhận ý của Người.
- Trong Bài Giáo Lý XIV của ĐTC Bênêđictô XVI về Năm Đức Tin, có viết: Làm sao chúng ta có thể đáp lại một lời mời gọi như thế? Thực ra, đó là một cuộc khởi hành trong bóng tối, không biết là Thiên Chúa sẽ dẫn ông đi đâu; **đó là một cuộc hành trình đòi phải có sự vâng phục và tin tưởng tuyệt đối, là điều chỉ có thể đạt được nhờ đức tin.** Tuy nhiên bóng tối của nơi chưa biết - nơi ông Abraham phải đi - được chiếu soi bởi ánh sáng của một lời hứa; Thiên Chúa thêm một lời trấn an vào lệnh của Ngài rằng sẽ mở ra trước mặt ông Abraham một đời sống tương lai trong sự sung mãn của nó: "Ta sẽ làm cho ngươi nên một dân tộc lớn và Ta sẽ chúc phúc cho ngươi, và làm cho danh ngươi vang lừng,... các dân tộc trên thế gian sẽ nhờ ngươi mà được chúc phúc" (Gen 12,2.3)
- Khi Chúa gọi Abraham tại Haran, lúc đó ông 75 tuổi. Chúa hứa cho ông có một dòng dõi đông đúc như sao trên trời, như cát bãi biển (St 12,1-5). Chờ đợi mãi, dài đến 25 năm sau, lúc ông được 100 tuổi, bà Sara mới sinh cho ông được một người con duy nhất. Đây cũng là lúc lời hứa của Thiên Chúa được thực hiện. Niềm vui quá lớn ngày con trẻ chào đời (St 21,1-7). Bồng ẵm con trẻ, ông thấy một tương lai của cả một dân tộc hùng mạnh. Vợ

chờng già hạnh phúc ngập tràn trong tiếng khóc tiếng cười trẻ thơ. Isaac là đứa con của lời hứa, là cây gậy nường tựa tuổi già.

- Thế rồi vào một ngày kia, Chúa phán với ông: "Abraham, Abraham! Người hãy đem Isaac, đứa con một yêu dấu của người, và đi đến đất Moria, ở đó, người sẽ dâng nó làm của lễ toàn thiêu trên núi Ta sẽ chỉ cho người ". Tiếng sét ngang tai làm ông chết lặng. Lệnh truyền sát tế Isaac, vượt quá tầm nghĩ của con người. Lời chúc phúc của Thiên Chúa cho ông làm tổ phụ các dân tộc, sẽ thành mây khói. Lệnh truyền làm ông đau nhói ruột gan. **Nhưng với niềm tin mãnh liệt**, Abraham thi hành lập tức lệnh truyền ấy. Ngay khi ông đang giơ cao con dao để hạ sát con trai, Thiên Chúa đã ngăn cản bàn tay ông và mạng sống của Isaac được dành lại. Chúa phán: "Đừng giết con trẻ và đừng động đến nó, vì giờ đây Ta biết người kính sợ Chúa, đến nỗi không từ chối dâng đứa con duy nhất cho Ta ".
- Qua đó chúng ta có thể thấy rằng: Tin là sẵn sàng làm theo lời Chúa dạy, hy vọng Chúa sẽ thực hiện điều Người hứa, dù trước mắt chưa thấy chút gì là hiện thực cả. Vâng lời Chúa, ông đã bỏ quê cha đất tổ lên đường, đã dám dâng Isaac làm lễ tế Thiên Chúa. Đức tin của ông quả là vững chắc, không do dự, không mặc cả. Vì một dạ tín trung với Chúa, Abraham đã nên "bạn thân của Thiên Chúa" (Gc 2,23) và Chúa gọi ông là "Tôi Tớ của Ta" và "Ta ở với người" (St 26,24). Vì Chúa "Chúc lành cho các dân tộc trong dòng giống ông và dòng giống ông sẽ nên đông như cát biển" (Hc 44,21).
- Abraham đã bỏ lại đằng sau tất cả, để dẫn thân theo Chúa, chấp nhận để cho Thiên Chúa hoạch định bước đường tương lai của mình. Ông đã tin mà không tính toán, một mực phó thác vào Thiên Chúa và bước đi dưới sự dẫn dắt của Ngài. Chính vì thế, cho đến mãi sau, ông vẫn được gọi là cha của những kẻ tin, nên **ông là cha chúng ta trong đức tin**.

3.2. Lòng tin của ông Abraham và lòng tin của chúng ta (Rm 4, 18-25)

18 Mặc dầu không còn gì để trông cậy, ông vẫn trông cậy và vững tin, do đó ông đã trở thành tổ phụ nhiều dân tộc, như lời Thiên Chúa phán: Dòng dõi người sẽ đông đảo như thế. 19 Ông đã gần một trăm tuổi, nhưng ông vẫn vững tin không nao núng, khi nghĩ rằng thân xác ông cũng như bà Xa-ra đều đã chết. 20 Ông đã chẳng mất niềm tin, chẳng chút nghi ngờ lời Thiên Chúa hứa; trái lại, nhờ niềm tin, ông đã nên vững mạnh và tôn vinh Thiên Chúa, 21 vì ông hoàn toàn xác tín rằng: điều gì Thiên Chúa đã hứa thì Người

cũng có đủ quyền năng thực hiện.²² Bởi thế, ông được kể là người công chính. ²³ Nhưng khi viết ông được kể là người công chính, thì không phải chỉ nói về ông, ²⁴ mà còn nói về cả chúng ta nữa: chúng ta sẽ được kể là công chính, vì tin vào Đấng đã làm cho Đức Giê-su, Chúa chúng ta, sống lại từ cõi chết;²⁵ Đức Giê-su chính là Đấng đã bị trao nộp vì tội lỗi chúng ta và đã được Thiên Chúa làm cho sống lại để chúng ta được nên công chính.

4. Kết luận

Mẫu mực niềm tin:

- Đức tin và lòng vâng phục của Abraham trở nên gương mẫu cho tất cả chúng ta noi theo. Ông luôn đón nhận lời Chúa và đáp lại lời mời gọi của Thiên Chúa, ngay cả những khi đức tin của ông bị thử thách vượt qua mọi giới hạn.
- Như Abraham, chúng ta được Thiên Chúa kêu gọi lên đường trong hành trình đức tin. Có những hoàn cảnh làm đức tin chao đảo. Có những thử thách mà không thể hiểu và không thể lý giải được. Có những khủng hoảng như: gia đình đổ vỡ, làm ăn thất bại, con cái khó dạy, bệnh tật, cuộc đời u ám, chán nản thất vọng... nhưng cần tín thác và vững tin như Tổ phụ Abraham.
- Cùng niềm tin mẫu mực của Tổ phụ Abraham, chúng ta xác tín rằng, trên vạn nẻo đường của cuộc đời mỗi người, bất cứ lúc nào và bất cứ ở đâu Thiên Chúa luôn yêu thương, hướng dẫn, và nâng đỡ chúng ta.
- Khủng hoảng trầm trọng nhất của xã hội hôm nay phải chăng là khủng hoảng về niềm tin và ý nghĩa của cuộc sống? Con người sinh ra trên cõi đời này để làm gì và để đi về đâu? Đó là những câu hỏi lớn mà ngàn đời con người không ngừng đặt ra cho mình khi đứng trước những mâu thuẫn bất trắc của cuộc sống. Nghĩ cho cùng, mỗi người chỉ tìm thấy giải đáp cho câu hỏi ấy nhờ ánh sáng, sức mạnh và niềm tin vào Thiên Chúa. Ánh sáng niềm tin ấy hướng dẫn chúng ta đến yêu thương và phục vụ tha nhân. Khi con người biết sống cho người khác thì con người sẽ tìm thấy chính mình, thấy lý tưởng, thấy ý nghĩa cuộc sống.

Tài liệu tham khảo:

1. Lời Chúa Cho Mọi Người (Cựu Ước, Sách Sáng Thế 12-25,17)
2. ÁP-RA-HAM , cha chúng ta, tác giả: An Thanh CSsR.
3. CỤ ABRAHAM TỔ PHỤ NHỮNG NGƯỜI TIN VÀO THIÊN CHÚA:
<http://www.simonhoadalat.com/HOCHOI/GIAOLUAT/TuSachGiaoLyGP/GiaoAnKinhThanhI/Bai11.htm>
4. Đức tin của ông Abraham: bài giáo lý 14 của ĐTC Bê-nê-đíc-tô 16 về năm Đức tin (nguồn: Vietcatholic)
5. Nhờ Đức Tin Tổ Phụ Abraham được Thiên Chúa cho trở thành người công chính (Linh Tiến Khải:
<http://www.giadinhnazareth.org/taxonomy/term/146>)
6. Tổ phụ Abraham (Lm Giuse Nguyễn Hữu An)
7. TỔ PHỤ ÁP-RA-HAM (Lm. Trần Phúc Nhân).